

Srpen 2020

Zpravodaj o práci v Senátu i ve volebním obvodu

OBSAH:

Práce v Senátu a ve
volebním obvodu 1 – 2

Stalo se... 3 – 7

Mé názory 8

Milí přátelé,
dětem utekly prázdniny jako mávnutím kouzelného proutku a už tu máme září a s ním i začátek školní výuky. Pevně věřím, že i přes zvýšená hygienická opatření budou nadcházející měsíce pro všechny školáky úspěšné, a hlavně bezproblémové natolik, aby školní rok proběhl v řádném termínu. Různá opatření ovlivnila i průběh řady akcí v právě uplynulém srpnu. Jsem ale ráda, že omezení nebylo tolik, abyste nyní nemohli otevřít nové číslo zpravodaje a přečíst si o akcích, které jsem navštívila.

Vaše

Hana Žáková

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

 Senátorský klub
Starostové a nezávislí

TRADIČNÍ BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ

v mém domovském Koněšíně se
letos konala v neděli 30. srpna

Kapela Doubravěnka nám spolu se stárky zahrála a zatančila při průchodu obcí.

Před kostelem se k velkým stárkům přidali i ti nejmenší.

Senátoři přivítali ministra zahraničí USA

Předseda Senátu Miloš Vystrčil (vpravo) předal ministru Miku Pompeovi symbolický klíč od Senátu.

Šestadvacátá schůze Senátu byla rozdělena na dvě části. V té první jsme:

- schválili zrušení daně z nabytí nemovitosti
- souhlasili s působením sil a prostředků rezortu ministerstva obrany v rámci boje proti terorismu v Mali, Nígeru a Čadu, a to na dobu ode dne schválení Parlamentem ČR do 31. prosince 2022 v celkovém počtu do 60 osob
- přijali jsme usnesení, ve kterém odsuzujeme násilné a zjevně nepřiměřené policejní zásahy vůči běloruským občanům protestujícím proti nedemokratickému a neférovému průběhu prezidentských voleb. Svoboda slova a svoboda shromažďování jsou univerzální lidská práva a jejich potlačování nesmí mít místo v žádné společnosti, natož v Evropě 21. století.

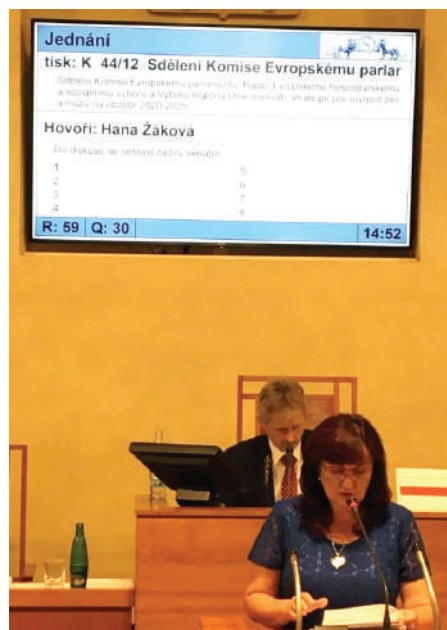
Poté byla schůze přerušena z důvodu mimořádné návštěvy v podobě ministra zahraničních věcí Spojených států amerických Mika Pompea. V úvodu své řeči vzpomněl na to, jak jako mladý voják sloužil v nedalekém Bayreuthu v Německu. Do Kansasu, který Mike Pompeo v letech 2011–2016 zastupoval ve Sněmovně reprezentantů, mířilo před pádem komunistického režimu spousta uprchlíků z Čech, Moravy a Slezska. S sebou přinesli svoji kulturu, tradice a v nové domovině si chtěli zachovat kus svojí rodné hroudy, a tak není divu, že město Pilsen najdeme i tam. Přesně před třiceti lety měl v americkém Kongresu proslov Václav Havel, místě, kde šanci dostanou jen ti největší vůdci světa. V roce 2014 zde byla odhalena busta Václava Havla, která

už tam zůstane navždy. Mike Pompeo s politováním konstatoval, že autoritářství nezahynulo. Rusko se snaží podkopat naši demokracii a bezpečnost a pomocí dezinformací přepsat historii. O něco větší hrozbu pak tvoří Čína svými vyděračskými kampaněmi a krádežemi dat. Nicméně věří, že svoboda zvítězí i tentokrát, s odkazem na slova Václava Havla: nesmíme žít ve lži, musíme žít v pravdě. Dosáhneme toho jedině spoluprací a vysvětlováním. V této souvislosti také uvítal cestu předsedy Senátu Miloše Vystrčila na Tchaj-wan a vyjádřil nám v těchto krocích podporu.

Schůze následně pokračovala o týden později těmito body:

- schválili jsme zákon, díky kterému budou moci v letošních podzimních volbách do krajských zastupitelstevch a do Senátu volit i osoby, které budou v souvislosti s šířením onemocnění Covid-19 v karanténě.
- přijali jsme usnesení k evropskému tisku, který se týká rovnosti žen a mužů. Tento bod jsem měla jako zpravodajka na starost a jsem ráda, že jsme se po široké debatě shodli na tom, že v této oblasti je stále co zlepšovat.
- přijali jsme novelu školského zákona, která zakládá školám povinnost zajistit výuku distančním způsobem pro žáky, kteří jsou nuceni být v karanténě. Ti jsou pak povinni se tímto distančním způsobem vzdělávat.
- zvolili jsme nového předsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů, stal se jím Jiří Kaucký.

Více informací z jednání naleznete na webových stránkách www.senat.cz.

V druhé části schůze jsem hovořila o rovnosti mužů a žen.

Je mi ctí v nadcházejících krajských volbách kandidovat za Starosty pro Vysočinu: Zleva Pavel Hájek (starosta Těchobuzi), Roman Fabeš (starosta Telče), má maličkost, Lukáš Vlček (starosta Pacova, lídr kandidátky), Zdeňka Marková (1. místopředsedkyně SNK-ED), Eva Požárová (místostarostka Třeště), Karolína Koubová (primátorka Jihlavy), Pavel Pacal (starosta Třebíče), Martin Mrkos (starosta Žďáru nad Sázavou).

Výbor pro záležitosti EU řešil genderovou vyrovnanost a jednotný trh

Jedenáctého srpna se v Senátu konala 25. schůze Výboru pro záležitosti EU. Hlavním bodem programu schůze, jehož jsem byla zpravodajkou, byla unijní Strategie pro rovnost žen a mužů na období 2020-2025. Jedná se o sdělení, které avizuje, na co se hodlá Komise v této oblasti zaměřit. Podpořili jsme cíle obsažené ve sdělení, které jsou zaměřené na boj proti genderově podmíněnému násilí a na vyrovnané zastoupení žen a mužů v hospodářském a politickém životě včetně vedoucích pozic. V diskusi však opakovaně zaznělo, že úsilí o vyrovnané zastoupení neznamená podporu zavádění povinných kvót. Výbor podpořil i přistoupení EU k Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (tzv. Istanbulské úmluvě) a vyzval vládu, aby v souvislosti s přípravou ratifikace této úmluvy věnovala pozornost také šíření souvisejících dezinformací.

Zároveň žádáme vládu, aby přijala opatření k řešení problému příjmové nerovnosti žen a mužů v produktivním, ale i v důchodovém věku. S tím souvisí i vytvoření dostatečné kapacity předškolních zařízení. V usnesení dále zdůrazňujeme význam výchovy a výuky etiky a etikety (Úmluvu jsme více probírali na plénu Senátu 20. srpna, viz předchozí strana).

Kromě Istanbulské úmluvy jsme řešili také jednotný trh, v němž vidíme záruku prosperity v Evropské unii i České republice

Druhým projednávaným bodem byla sdělení Komise analyzující překážky na jednotném trhu a představující dlouhodobý akční plán pro lepší provádění a prosazování pravidel jednotného trhu. Jednotný trh je zásadním zdrojem prosperity v Evropské unii a zejména v České republice. Vláda navrhaná opatření vítá. Po projednání jsme vzali tyto dokumenty na vědomí.

Na Ministerstvu dopravy o vlacích Třebíč-Praha

Na přímé vlakové spojení mezi Třebíčí a Prahou, jedno z témat mé volební kampaně, jsem nezapomněla. V úterý 11. srpna jsem se znovu vydala na Ministerstvo dopravy, kde jsem měla schůzku s panem Luďkem Sosnou, ředitelem Odboru strategie, abych se dozvěděla, jak to s tratí č. 240 (Brno – Jihlava) v rámci modernizace vypadá. Pan Sosna mě ubezpečil, že na danou trať nezapomněli. Již v současné době probíhá elektrizace trati v úseku Brno – Zastávka u Brna, kde na části úseku dojde i ke zdvoukolejnění. V plánu projektové a majetkoprávní přípravy Správy železnic je pokračování modernizace této trati až do Třebíče. V Třebíči se zároveň začalo s generální rekonstrukcí výpravní budovy. Zbývá tak dořešit 35 km z Třebíče do Jihlavy. S řešením tohoto úseku se čeká na výsledky studie proveditelnosti Vysokorychlostní tratě Praha-Brno-Břeclav, které by měly být

známy letos na podzim a na jejichž základě se definují požadavky nejen na úsek Jihlava-Třebíč, ale celé rameno Jihlava-Brno v kontextu dálkové dopravy. To by mělo vyústit v konkrétní návrh technického řešení projektu modernizace této trati. Ve hře je i vybudování tzv. železničního trianglu v Jihlavě (ze strany MD již schváleno v rámci žst. Jihlava-město), což představuje vybudování bezúvratového spojení tratí 225 (Veselí nad Lužnicí – Havl. Brod) a již zmíněné 240 (Jihlava – Brno), které zajistí rychlejší spojení železniční dopravou bez nutnosti manipulací vlakových vozidel a změn směru. Město Jihlava rovněž usiluje o možné přivedení vysokorychlostních vlaků z VRT Praha – Brno do prostoru stanice Jihlava město. Tím by se výrazně zpříjemnily cestovní podmínky jak pro obyvatele města, tak i pro cestující, kteří zde přestupují například na autobusovou dopravu.

Návštěva tábora, kde se z chlapců stávají muži

Nástup byl slavnostní, ale zároveň se odvíjel ve veselém duchu.

Třetí srpnovou sobotu jsem strávila v malinko bojovém duchu. Mám totiž tu čest být patronkou tábora Battlefield Camp, který u Naloučan pořádá pan Jakub Šerák se svou rodinou pro chlapce z celé republiky. Letošní ročník byl již šestý, přičemž každý se tematicky zaměřil na nějaký válečný konflikt. Možná teď trochu kroutíte hlavou, ale mohu potvrdit, že je to naprosto ideální způsob, jak si osvojit znalosti historie, politiky a mezinárodních vztahů. Smysl tábora totiž netkví jen v tom, že se účastníci rozdělí na dvě poloviny, které po sobě poté pálí z airsoftových zbraní – celý tábor je postaven na příběhu, který věrně čerpá z reality. Táborníci se tak seznamují s podstatou konfliktů, mezinárodním pozadím, v případech ukončených konfliktů také jejich důsledky. Mezitím musejí plnit nejrůznější, vpravdě bojové úkoly a chovat se podobně jako opravdoví vojáci.

Letošní tábor byl zasazen do dnešní doby, děj se odehrával v Afghánistánu. Jedna polovina účastníků patřila k mezinárodní misi ISAF, druhá byli Talibanci – přičemž tito byli zamícháni mezi běžné afghánské vesničany. Pro ISAF to znamenalo odhalovat sabotéry a teroristy, pro Taliban umět se infiltrovat a drobnými útoky podlamovat psychiku spojeneckých vojáků.

Battlefield Camp byl situován tak, jak se na takový druh tábora sluší a patří – abych se do něj dostala, musela jsem překonat dva brody, což s krabicí, v níž jsem nesla jako dárek dort, bylo velice zábavné :-). Se zájmem jsem si pak tábor prohlédla. Spalo se ve velkých stanech na vojenských lůžkách, k dispozici byly polní sprchy, vařilo se v americké polní kuchyni. Tábor ISAF byl ohraničen zátky, na obou stranách nechyběly palposty a checkpointy. Nástup a vše ostatní se dělo v přísně vojenském stylu.

Více než hodinu jsem si po skvělém obědě povídala s chlapci, kteří na tento tábor jezdí už několik let. Díky skvělé organizaci a scénářům mají v malíčku historii nejen afghánského konfliktu,

ale třeba i válku ve Vietnamu či v Jugoslávii, učí se taktice, komunikaci, topografii, zdravotvědě. Brífinky a školení jim připravuje člověk na slovo vzatý – tatínek pana Šeráka, plukovník ve výslužbě, který prošel misemi v Kosovu či byl naším styčným důstojníkem v oblasti Perského zálivu a Arabského moře.

Právě rozhovor s chlapci mě utvrdil, že přesně takoví mladí lidé jsou naší budoucností. Mají smysl pro čest a kamarádství, musejí jednat týmově, chápou ale i společenské a politické vztahy, a to jak mezinárodní, tak i vnitřní, dovedou uvažovat nad problémy a nevidí svět černobíle. Někdo by mohl říct, že si jen hrají na vojáky. Není to ale pravda – právě tento tábor v nich totiž utváří hodnoty, kvůli nimž pak stojí za to bojovat.

Musím poděkovat rodině Šerákových, která tábory se svými přáteli připravuje v průběhu celého roku, tak i všem rodičům, kteří vedou své děti k takové odpovědnosti, jakou jsem poznala ve výše zmíněných chlapcích. A samozřejmě děkuji i všem účastníkům tábora – dětem, instruktorům a dalším za skvělé přivítání a také za výborný oběd. Máte můj obdiv! Jsem moc ráda, že mohu být patronkou něčeho tak skvělého, jako je váš Battlefield Camp, protože má opravdu smysl. Už teď se těším na příští.

Více fotografií: www.tiny.cc/nalouucany

Rozhovor s těmito mladými muži mě velmi obohatil, jsou to lidé na svém místě.

Let vrtulníkem z Leteckého muzea Koněšín

První srpnový den jsem velmi ráda přijala pozvání k návštěvě Leteckého muzea Koněšín. Ani ve snu by mě nenapadlo, že z našeho muzea, bývalého vojenského objektu Radarka, odletím vrtulníkem. V pozvánce sice byla věta, že mě čeká překvapení, ale takové jsem opravdu nečekala. Mile překvapena jsem byla již úpravou celého areálu. Od doby, kdy jsem jej navštívila naposledy, se toho mnoho změnilo a musím říci, že výrazně k lepšímu. Těší mě, že areál Radarka, jež jsme před mnoha lety získali od Ministerstva obrany za sym-

bolickou 1,- Kč, je stále smysluplně využíván. Nájemci a provozovateli panu Zdeňkovi Svobodníkovi přeji, ať má dostatek sil a energie postupně dotvářet ucelenou sbírku těch nejzajímavějších exponátů, a pochopitelně velké množství spokojených návštěvníků. Děkuji i osádce našeho Taxi vrtulníkem.cz za milou společnost, bezpečný let a přistání. Malému Matějovi a jeho tatínkovi do Třebenic posílám jeden letecký pozdrav, bylo mi ctí s nimi letět. Letecké muzeum Koněšín rozhodně stojí za návštěvu! Více fotografií: www.tiny.cc/radarka

S provozovatelem areálu Zdeňkem Svobodníkem, který mi připravil krásné překvapení.

Martínkov to s tradicemi myslí vážně

Osmatřicáté Martínkovské krojované hody se nesly celým víkendem 15. a 16. srpna v obci Martínkov nedaleko Moravských Budějovic. Není pochyb, že to v této malebné vesničce s dodržováním tradic myslí opravdu vážně. Neodradila je ani zpřísněná opatření nařízená vládou kvůli koronaviru.

Nedělní program započal jak jinak než u patronky obce v kostele Navštívení Panny Marie. Nechyběli místní, ale i návštěvníci z okolí, a především krojovaná chasa, včetně těch nejmenších. Krásná květinová výzdoba, hudební doprovod chrámového sboru, poselství v kázání otce Tomáše Mikuly – to jsou jen střípky, které si farníci a návštěvníci mohli odnést do svých domovů. V pravé poledne již místní krojovaná chasa s přespolními soubory Okřešánek a Bajdyš zahájila od obecního úřadu průvod obcí. Sama vím, jak je náročné obejít všechna stavení, zazpívat, zatančit, a zároveň pozvat místní na posezení a program pod májí. Každá obec je tak aktivní, jak aktivní a obětaví jsou její občané. A to ti martínkovští opravdu jsou. Ať je i nadále ochraňuje jejich patronka Panna Marie.

Děkuji panu starostovi Pléhovi, panu místostarostovi Řepovi a všem občanům za srdečné přivítání a milou společnost. V Martínkově se mi splnilo také jedno přání. Je až neuvěřitelné, jak jsou cesty Boží v některých případech přímočaré. Proto děkuji za možnost setkání s emeritním velitelem náměšťského vojenského letiště panem Svobodou a jeho rodinou, bylo mi ctí.

Více fotografií: www.tiny.cc/martinkov

Na otevřené zahradě jste se mohli setkat i se smutnou housenkou

Úterní odpoledne 25. srpna jsem strávila v Otevřené zahradě. Tak se jmenovala akce Centra podpory rodin RUTH, které uspořádalo setkání obyvatel Azylového domu pro rodiče s dětmi na Vltavínské ulici a všech, kdo chtěli poznat, jací tito obyvatelé jsou. Na zahradě za azylovým domem se sešlo zejména hodně dětí – a zde bylo patrné, že tito naši nejmenší občané nedělají rozdíly mezi lidmi. Navzájem se poznávali, hráli si spolu, spolupracovali při hrách a soutěžích či pomáhali smutné housence při divadelním představení.

Fotografie a více informací najdete na www.tiny.cc/zahrada.

Jsem ráda, že na Otevřené zahradě dorazilo takové množství dětí.

Staroměstskému náměstí opět vévodí Mariánský sloup

Po 102 letech je zpět. Vysoký a důstojný. Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze, kterému vévodil od roku 1650, kdy jej zde nechal vztyčit císař Ferdinand III. jako poděkování za to, že hlavní město Českého království odolalo útoku švédských vojsk o dva roky dříve. Sloup na svém místě vydržel 368 let. Necelý týden po vyhlášení samostatného československého státu, 3. listopadu 1918, jej však rozlícený dav vedený pražským bohémem Frantou Sauerem strhl.

Sauer, blízký známý Jaroslava Haška, lidem namluvil, že stržení sloupu si přeje Národní výbor československý, protože v této památce vidí symbol Rakouska-Uherska a habsburského útlaku. Sauer měl svůj zlomyslný čin dobře přichystaný, protože jej naplánoval na okamžik, kdy Prahou procházeli účastníci vzpomínkového shromáždění na bitvu na Bílé hoře. Zapracoval efekt davu, lidé se chopili provazů a začali sloup ničit. V jejich počínání jim nedokázali zabránit ani tři členové Národního výboru, kteří na místo přispěchali a snažili se všem vysvětlit, že se stali obětí fámy. Sloup padl k zemi, roztříštil se a s ním se na kusy rozbil i obrovský kus české historie.

Několikrát se jednalo o obnovení sloupu, ale žádná z dalších dob tomu nepřála. První republika nebyla katolíkům nakloněna, za protektorátu byly tyto snahy odsouvány až na dobu „kdy Třetí říše zvítězí“, komunisté cokoli spjatého s církví rozhodně odmítali. Teprve po sametové revoluci se na nový Mariánský sloup mohlo začít pomýšlet, trvalo ale ještě třicet let, než se přání proměnilo ve skutečnost. Vznikla „Společnost pro obnovu Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí“, která malými krůčky kráčela kupředu.

Důležitým počinem bylo oslovení sochaře Petra Váni v roce 1997, jenž na rekonstrukci sloupu začal pracovat. Dalším významným aktem, který celou věc posunul dopředu, byl souhlas zastupitelstva Hlavního města Prahy letos v lednu. Pak již nic nebránilo tomu, aby byl sloup na náměstí vztyčen a v sobotu 15. srpna 2020, na den Nanebevzetí Panny Marie, přesně 37 174 dní poté, co zmanipulovaný dav jeho předchůdce barbarsky zničil, slavnostně požehnán. Pro katolíky se jedná o jednu z nejvýznamnějších událostí v moderních českých dějinách, o čemž svědčí i velká účast na mši sloužené kardinálem Dominikem Dukou.

Těší mě, že jsem se u této významné chvíle potkala s poutníky z Třebíčska a také s paní Evou Rajchmanovou, starostkou Dolních Bojanovic, jedné z 16 obcí, které na stavbu sloupu finančně přispěly. Slavnosti se zúčastnil i můj kolega ze Senátu Jiří Čunek.

Více fotografií: www.tiny.cc/slouppraha

Energie pro kulturu pomohla ZUŠkám

Šlapání na handbících je opravdu náročné.

Foto: Pavel Cafourek

Více fotografií: www.tiny.cc/energieprokulturu

Ráda se s vámi podělím o nevšední zážitky z festivalu Energie pro kulturu, jež v Třebíči pořádala Nadace ČEZ. Pestří program, který po dva dny vyplňoval malým i velkým návštěvníkům jejich volný čas, rozhodně potěšil. Z programu jsem si 7. srpna vybrala vystoupení ZUŠ Hrotovice. Je to taková moje srdcovka. Nemohla jsem minout stánek kavárny Vrátko bez zakoupení výborné kávy. Ale ještě větší radost mi udělal zájem o šlapání na handbikes, do nějž jsem se též aktivně zapojila. Je to opravdu náročné. Jedna minuta a měla jsem co dělat. Proto děkuji všem, kteří se zúčastnili. Výtěžek z akce, během které jste ze sebe vydali spoustu energie, byl určen základním uměleckým školám v Třebíči a Hrotovicích, které je využijí pro rozvoj talentu svých žáků. Celkem se vyšlapalo 102 tisíc korun. Díky za to, že svou energii směřujete správným směrem.

Radošovští myslivci děkovali svatému Jiljí

Byli jste už někdy na myslivecké mši? A pokud ano, konala se ve volné přírodě, kde kolem vás jsou jen lesy, louky a rybníky? Já 29. srpna měla to štěstí, že jsem se právě takové mše svaté mohla zúčastnit. Na pozvání Mysliveckého spolku Radošov jsem se vypravila až téměř na hranice našeho okresu, kde se u Vavroveckého rybníka nachází nedávno postavená kaplička svatého Jiljí. Ten má svátek 1. září a je mimo jiné patronem lesů. Vedle svatého Huberta se k němu díky tomu ve svých prosbách obračejí právě myslivci.

Na mši se přišlo podívat velké množství lidí, kteří se zájmem naslouchali kázání faráře P. Grzegorze Bajona z Kamenice u Jihlavy, obdivovali dravce sokolníků a stejně jako já nadšeně zatleskali Babylónským trubačům, kteří svými lesními rohy skvěle dotvořili atmosféru celé slavnosti.

Jsem moc ráda, že myslivci i běžní občané tak krásným způsobem dovedou poděkovat za dar přírody, a současně svou přímluvou prosí sv. Huberta i sv. Jiljí za pomoc při provozování myslivosti, za pomoc zvířatům, přírodě a ovzduší. A naprosto souhlasím s panem farářem Bajonem, který řekl, že podobné akce vyzní mnohonásobně lépe právě v lůně ná-

Se zájmem jsem si vyslechla kázání P. Bajona, který připomněl život svatého Jiljí a jeho sepětí s přírodou.

herné přírody než v kostele. Děkuji proto, že se myslivecká mše v Radošově koná takto venku a děkuji tamnímu mysliveckému spolku, že mě na ni pozval, abych si mohla vychutnat její krásnou atmosféru.

Více fotografií: www.tiny.cc/mylsvlciradosov

Pevně věřím, že v Bělorusku zavládne demokracie

Důrazně odsuzuji násilné potlačení demonstrací, které v Bělorusku vypukly poté, co byly zveřejněny výsledky tamních prezidentských voleb. Pokud by Alexandr Lukašenka měl podporu více než 80 % voličů, pak by přece nemusel nyní proti těmto lidem zasahovat, nemusel by vypínat internet, nemusel by tvrdit, že jsou demonstranti řízeni z Česka, Polska a Británie. Minsk by nyní nekřížovaly vojenské vozy, ve vězení by teď nemusely sedět tisíce lidí, lékaři by nemuseli ošetřovat desítky zraněných a příbuzní by nemuseli oplakávat několik mrtvých.

Ani předvolební kampaň, ani průběh voleb neměly s demokracií a svobodou nic společného. Opoziční lídři byli zavíráni, byla jim znemožněna kandidatura, na volby pak nesměli přijet pozorovatelé mise Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), dokonce i volby na zastupitelských úřadech byly voličům co nejvíce znemožněny. Vždyť na běloruském velvyslanectví v Praze záměrně fungovala jen jedna přepážka, která byla schopna obsloužit pouze 10 lidí za hodinu, přitom volit jich chtělo alespoň pět set. Tito běloruští občané žijící v ČR si udělali čas a na volby do Prahy dorazili, protože chtěli vyjádřit svůj názor – aby mohli volit, stáli hodiny na úporném slunci.

Zcela podporuji stanovisko našeho senátorského klubu Starostů a nezávislých: „Svoboda slova a shromažďování je základním lidským právem, jehož potlačování nesmí mít místo v žádné společnosti. Apelujeme na vládu České repub-

liky, aby násilí vedené diktátorským režimem prezidenta Lukašenka rázně odsoudila a činila všechny možné kroky na podporu občanských svobod v Bělorusku.“

Ve stejném duchu se 12. srpna také vyjádřil celý Senát, který pověřil svého předsedu, aby s tímto stanoviskem seznámil vládu.

Pevně věřím, že to, co se nyní děje v Bělorusku, je začátek konce. Konce poslední diktatury v Evropě.

52 let od okupace Československa

Český národ nikdy nezapomene na chvíle před 52 lety, kdy do Československa vtrhla vojska Varšavské smlouvy vedená Sovětským svazem.

Zvláště nyní, kdy je zahraniční politika Ruska, které přímo navazuje na svého sovětského předchůdce, čím dál agresivnější a nebezpečnější.

Oceňuji pomoc našich hasičů v Libanonu

Velice mě zasáhla zpráva o obrovském výbuchu v libanonském Bejrútu a přibližně dvou stech obětí na životech. Záběry tlakové vlny, která ničí vše, co jí stojí v cestě, byly opravdu děsivé. Cením si okamžité reakce našich záchranných složek z týmu USAR spadajícího pod Hasičský záchranný sbor ČR, které se do Libanonu vypravily necelých 24 hodin po výbuchu, tedy hned 5. srpna. Po zemětřeseních mnozí lidé přežívají v závalech i několik dnů, a proto je každá pomoc, zvláště tak rychlá, velice důležitá.

Jste ohroženi domácím násilím?

Může se to stát každému z nás nebo lidem v našem okolí. Případů domácího násilí bohužel není málo. Jedním z míst, kde se obětem dostane pomoci je například Intervenční centrum Jihlava, které poskytuje sociální služby osobám ohroženým domácím násilím v Kraji Vysočina. Proto se na ně v případě potřeby neváhejte obrátit.

www.intervencni-centrum.cz

☎ 567 215 532 ✉ ic.vysocina@psychocentrum.cz Úvod Hlavní principy Spolupracujeme Napsali o nás Kontakt **PSYCHOCENTRUM**

INTERVENČNÍ CENTRUM CÍLOVÁ SKUPINA CHYTNÉ A PROBĚHLÉ AKCE SLUŽBY DOMÁCÍ NÁSILÍ STALKING DOKUMENTY

KRIZOVÁ POMOC PRO OSOBY OHROŽENÉ DOMÁCÍM NÁSILÍM

Nebojte se nás kontaktovat, můžeme vám pomoci

Masarykovo nám. 47, Jihlava
mob.: 606 520 546

Psychocentrum - manželská a rodinná poradna Kraje Vysočina a Intervenční centrum

Sledujte můj web www.hanazakova.cz, instagram [zakova.h](https://www.instagram.com/zakova.h) či facebook [www.fb.com/hanazakovasenat](https://www.facebook.com/hanazakovasenat), kde najdete aktuální články, fotogalerie a také více pozvánek na akce.

Adresa: Valdštejské nám. 17/4, 118 01 Praha 1
Obvodní kancelář v Třebíči: Každé pondělí na ulici V. Nezvala 2/3 (budova firmy McRAI).
Hodiny pro veřejnost: Pondělí 14⁰⁰ až 17⁰⁰
Web: www.hanazakova.cz **Facebook:** [fb.com/hanazakovasenat](https://www.facebook.com/hanazakovasenat)
E-mail: zakovah@senat.cz **Instagram:** [zakova.h](https://www.instagram.com/zakova.h)

Hana Žáková. Zpravodaj senátorky Hany Žákové informující o její práci v Senátu a ve volebním obvodu č. 53 Třebíčsko. Vychází měsíčně. Foto (není-li v daném článku uvedeno jinak): Senát, internet a archiv.